

еръщна на пазаръ, засрамвамъ са отъ хората. Привързала си главата съ една ушь бѣла, кирлива кърпа, като маслено гърие; измѣнала, растворила пазвитѣ на непраната си отъ чумовито риза, препасала са на двѣ-на-три съ една престилка, отзадѣ ѝ виси набрана, вѣта завешка, обула на боси крака едни червени съ опашки калеври, помеждона са, развѣла са, разчорлавила са, то да та е срамъ да я погледнешь. У насъ не е тѣй. Ний си носимъ сукманецъ съ хубави шити, пъстри назвици, отдолу риза пакъ шита, прибрана, закопчана съ пъстри петлици на шията, препасваме са съ широкичакъ коланъ, върху сукманя облачаме герджикъ салтамарка. А наша Злата още по-хубаво са носяше. Распеляла онѣзи ми-ти дребни, плетени коси по плещите си, спуснala ония черни цалуви надъ бѣлото ся чело, забрадена съ новичка язма, препасана съ червена престилка, расперила шити и обширни поли съ черно, алени, зелени бѣли кепета, по бѣли чорапи, съ хубави червени плюскюлчета кундуруки, като тръгнеше да върви, крехто, крехто, то да я гледашь, та да ѝ са ненагледали.

Баща ѝ е единъ горски човѣкъ; попитай го за какво да е, той ще ти каже: азъ незнамъ, питайте джртата, кажеше за жена си. А пъкъ жена му, Златина майка, е една многознайница, въ кѫщѣ, каквото рече, то трѣба да стане.

— Марей! Чувашь ли, хемъ стига ми сж хлопали вратата, вижъ тамъ на кого ще я дадемъ, зере едно такова имане дорѣ са пита и търси, до тогива са харчи, казаътъ веднѣжъ.

— То не е твоя работа; ти тамъ сѣдиши ли въ кѫту на топло, бжркай си пепела че мълчъ, азъ знамъ на кого ще я дамъ, отговорила му джртата.

Нашитѣ селски повечето, синко, са геченятѣ съ свинарство. Ний имаме богатички свинаре, помежду тѣхъ дѣдо Петку е най-богатиятъ, той ката година харчи до 200 шупари. Пъкъ има двама синове уженени, и двамата, съ женитѣ си, живѣятъ при баща си. Иматъ си и дребни дѣчица. Имаше още единъ синъ, момакъ, името му е Иванъ, който му пасѣше свинитѣ, и до днесъ пакъ е свинаръ. Иванъ бѣше добъръ момакъ, но като ходѣше се по гората съ свинетѣ, приличаше май на дивичакъ. Златина майка побутнала тукъ тамесъ, че ще даде Златка на Ивана. Нѣ иска ли го момата, кой я пита. Нека да кажеше само нѣщо го